

Sygnatura akt VIII Gz 212/16

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2016

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Sałamaj

Sędziowie: SSO Leon Miroszewski (sprawozdawca)

SSR (del.) Rafał Lila

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2016 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa M. J.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 10 maja 2016 roku o zabezpieczeniu powództwa

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oddalić wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia.

Leon Miroszewski Piotr Sałamaj Rafał Lila

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 maja 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie zabezpieczył powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego - nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydanego przez Sąd Rejonowy w Szczecinie Wydział XI Gospodarczy w dniu 31 grudnia 2002 roku (sygn. akt XI GNc 4456/02), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na rzecz następcy prawnego postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie Wydział XI Gospodarczy z dnia 22 marca 2016 r. (sygn. akt X GCo 445/15) – poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego, prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie S. R. pod sygnaturą KM 171/16.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy stwierdził, że powód uprawdopodobnił istnienie roszczenia o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w oparciu o podstawę, określoną w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. W szczególności uprawdopodobnił, że nastąpiło przedawnienie roszczenia objętego tytułem egzekucyjnym, bowiem upłynął 10 letni termin przedawnienia. Egzekucja została wszczęta przez pierwotnego wierzyciela w dniu 18 marca 2003 roku, zaś umorzona postanowieniem z dnia 16 września 2005 roku, a stosownie do treści art. 123 § 1 pkt 1 k.c. z momentem złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji doszło do przerwania biegu przedawnienia, zaś w myśl art. 124 § 1 k.c. przedawnienie biegło na nowo po zakończeniu postępowania egzekucyjnego. Przyjmując za datę zakończenia postępowania egzekucyjnego dzień 16 września 2005 r., należało uznać, że roszczenie objęte tytułem wykonawczym – nakazem zapłaty Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 31 grudnia 2002 roku, zaopatrzonym w klauzulę wykonalności, przedawniło się z dniem 16 września 2015 roku. Z wniosku pozwanej z dnia 19 listopada 2015 r. nie wynika, ażeby

pomiędzy 16 września 2005 r. a 16 września 2015 r. podejmowane były przez wierzyciela jakiegokolwiek czynności zmierzające do egzekwowania roszczeń.

Sąd Rejonowy uznał też, że powód uprawdopodobnił istnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Przeciwnie powodowi toczyło się w tym samym czasie postępowanie egzekucyjne na podstawie tytułu wykonawczego, o pozbawienie wykonalności którego wnosi. Gdyby zatem powód nie uzyskał ochrony i egzekucja byłaby kontynuowana, mogłoby dojść do pełnego zaspokojenia pozwanej poprzez wyegzekwowanie przez nią świadczenia objętego tytułem wykonawczym. W takiej zaś sytuacji, już tylko z tego względu, dłużnik nie mógłby oczekiwać pozytywnego rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu. Sąd uznał w związku z tym za odpowiedni wskazany przez powoda sposób zabezpieczenia, przewidziany przez ustawodawcę w art. 755 § 1 pkt 3 k.p.c.

Na to postanowienie pozwana wniosła zażalenie, w którym zarzuciła naruszenie art. 730¹ § 1 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że powód uprawdopodobnił interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, skoro pozwany złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego, o czym powiadomił powoda, a Komornik umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone pod sygnaturą Km 171/16. W oparciu o ten zarzut wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i umorzenie postępowania w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia oraz zasądzenie od powoda zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Powód nie złożył odpowiedzi na zażalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 316 k.p.c., rozstrzygając sprawę sąd bierze pod uwagę aktualny stan rzeczy w chwili zamknięcia rozprawy. Przepis ten dotyczy wyrokowania, natomiast zgodnie z art. 361 k.p.c. stosowany jest odpowiednio do postanowień, jeżeli kodeks nie stanowi inaczej. Z kolei zgodnie z art. 13 § 2 k.p.c. przepisy o procesie stosuje się do innych postępowań uregulowanych w Kodeksie postępowania cywilnego, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

W przepisach o postępowaniu zabezpieczającym (art. 730-757 k.p.c.) nie ma regulacji wyłączającej zasadę wynikającą z art. 316 k.p.c. Nie ulega przy tym wątpliwości, że skarżąca wykazała fakt umorzenia postępowania egzekucyjnego, o którego zawieszeniu, jako sposobie zabezpieczenia roszczenia dochodzonego przez powoda, postanowiono w zaskarżonym postanowieniu.

Pozostając przy sprawie odpowiedniego stosowania przepisów o procesie, a do postanowień wydawanych w postępowaniu zabezpieczającym odpowiedniego stosowania przepisów o wyrokach, należy zauważyć, że mający miejsce przed zakończeniem postępowania fakt ustania potrzeby albo podstawy zabezpieczenia, niezależnie od okoliczności, które do tego stanu prowadzą, powinien być w rozstrzygnięciu końcowym oceniany w kontekście stanowiska strony wszczynającej postępowanie zabezpieczające. W niniejszej sprawie powód nie cofnął wniosku o udzielenie zabezpieczenia, choć ustała nie tylko potrzeba zabezpieczenia jego powództwa, ale i możliwość zastosowania żadanego sposobu zabezpieczenia, bowiem umorzone zostało postępowanie egzekucyjne, którego zawieszenia domagał się powód we wniosku o udzielenie zabezpieczenia.

Co prawda w świetle art. 355 § 1 k.p.c., stosowanego w niniejszej sprawie poprzez odesłanie z art. 361 k.p.c. a następnie z art. 13 § 2 k.p.c., sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania nie tylko w razie cofnięcia wniosku wszczynającego postępowanie zabezpieczające, ale też gdy wydanie postanowienia na skutek takiego wniosku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne, jednakże brak potrzeby lub niemożliwość zabezpieczenia jest sytuacją powodującą bezzasadność wniosku o udzielenie zabezpieczenia, a nie sytuacją zbędności czy niedopuszczalności orzekania w przedmiocie wniosku o zabezpieczenie.

Wobec powyższego podtrzymywanie przez powoda wniosku o udzielenie zabezpieczenia, mimo ustania potrzeby uzyskania przez niego ochrony dochodzonego roszczenia, musi skutkować w niniejszym postępowaniu zażaleniowym, prowadzonym na skutek zażalenia pozwanej, oddaleniem wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia. Mając to na

uwadze należało, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., zmienić zaskarżone postanowienie w sposób wskazany w sentencji.

Leon Miroszewski Piotr Sałamaj Rafał Lila